

683

عزیز نسین (برگردان : ثمین باغچه بان) : دختری از استامبول فرار کرد

در این شماره:

salvat.com

داستانها

در صفحه ۵	دختری که بچه‌های دیگر حق نداشتند با او بازی کنند
۶۵	داستان ایرمگارد کوپن - ترجمه سزان دختری از استامبول فرار کرد
۷۴	داستان عزیز نسین - ترجمه تمین باغچه‌بان یخداشتهای روزانه « آدم »
	داستان مارك تواین - ترجمه مهتس عمونی

بخش آخر

۸۳	داستان سوم
۸۸	داستان ویلیام نایبر - ترجمه رضا عقیلی سر امروز و تصویرها و ضحکها
۹۵	داستان ع . دستغیب چگونه بدن در مقابل سرما مقاومت میکند
۹۸	داستان دکتر عزت سر خالص
۱۰۸	داستان الدردیکس - ترجمه فرجادی طاری از چین و گرفتاریهای آن
۱۱۲	داستان یک کتاب از نابوکوف
۱۱۷	داستان قلیب توینی - ترجمه عباس حاجیان فرخ تعلیم و تربیت
۱۲۹	داستان علامرضا نوری خواجوی گولزی
۱۴۱	داستان رضا عقیلی حسکی چگونه بوجود آمد
۱۴۶	داستان حسن فیاد کتاب اقتصاد
۱۵۴	داستان بیژن فرخ سوز تازه فردا

محرران: محمد زهری

خودچین :

۱۰۰	چین و شما
۱۰۱	حادوی باطل شده
۱۰۱	معجزه آرنور رمبو
۱۰۷	غولهای مهیب و آدمکشها
۱۰۸	ادبا بجای سیاستمداران
۱۰۸	لولیتا
۱۰۹	ژاندارک نیویورکی
۱۱۰	ژولین گرین تولستوی را بر صحنه سینما میآورد
۱۱۱	کافکا در ورشو
۱۱۲	ولادیسز از ارانی
۱۶۵	ماجرای توخاچفسکی
	نوشته ویکتور الکساندروف - ترجمه دکتر مهدی سمار
۱۷۸	تاریخچه سینما در هزار تصویر
	ترجمه کارو
۱۸۰	تاریخ مصور فلسفه
	ترجمه کاظم عمادی
۱۷۱	سلولها ثانیه شماری میکنند
۱۹۱	جدول

salvat.com

کیهان هفته

صاحب امتیاز : دکتر مصباح‌زاده

مدیر : عبدالرحمن فرامرزی

سر دبیر : دکتر علی‌اصغر حاج سیدجوادی

تنظیم صفحات و نقاشیها : مرتضی ممیز

ناشر : سازمان چاپ و انتشارات کیهان

مدیر : حسن قریشی

تلفن : ۳۱۵۶۱ تا ۳۱۵۶۵

شورای نویسندگان : فرعی ۶

امور شهرستانها : ۹۱

جای اداره : خیابان فردوسی کوچه برلین شماره ۵۳

یکشنبه ۹ دی ماه ۱۳۴۱

عزیز نسین
چه نمین باغچه بان

دختری از استامبول فرار کرد

این او خری خیلی بکر بود. از فیافه‌س معلوم بود که از یک چیری سخت دلخوره. چند مرتبه بهش گفتم: «آخه چته...» ولی هیچی نمیگفت: تا اینکه این دفعه که دیدمش به حرف اومد. گفت:

« - همه ناراحتی‌های ما به خاطر مستراح‌س ... ، تا قضیه مستراح حل نشه ممکن نیس به قدم جلو بریم ... فهمیدی یا نه؟ »
« نفهمیده بودم ... من ، عقیده بسیاری از مردم رو درباره پیشرفت مملکت ، تو اتوبوس‌ها و ترن‌ها گوش کرده بودم . عده‌ای عقیده‌شون براینه که : « تا محترکرها رو بگیرن و سر میدون‌ها مثل خوشه انگور به دارشون نزنن ، همیشه پیشرفت کرد ... »
« بعضی‌ها میگن : « برای اینکه اولین قدم برداشته بشه ، باید جهانگردی رو توسعه داد ، باید پای سیاحان خارجی رو به مملکت واز کرد ... » عده‌ای هم تمام عقب‌موندگی‌های مارو با صید ماهی مربوط میدونن . میگن : « اول باید همه ماهی‌های صید شده رو به دریا ریخت و فلان ... » و این دفعه اول بود که میشنیدم به نفر میگفت : « سرچشمه همه بدبختی‌های ما از مستراح‌س » گفتم :
« - مستراح چه ارتباطی با پیشرفت مملکت داره ؟ »
گفت :

salvat.com

« - البته که ارتباط داره ... ، اتفاقاً خیلی هم ارتباط داره ... ، تو به مملکت، اول باید قضیه مستراح‌های عمومی رو حل کرد ، بعد رفت سر چیزهای دیگه . » گفتم :

« - آخه تو چطور به این نتیجه رسیدی ؟ » گفتم :

« - برای اینکه خودم از نزدیک وارد جریان بوده ام ... سال قبل ، درست همین وقتها بود ؛ بیشتر از نصف صفحه هشتم یکی از مجلات فرانسه با اعلانات تبلیغاتی « بنگاههای دوست‌یابی » پر بود . شیطون رفت تو جلدم . میگفت : « به نامه واسه یکی از این بنگاهها بنویس »

غیر از این اعلانات تبلیغاتی ، مقداری هم آگهی و اعلان مربوط به مردها و زن‌هائی بود که در جستجوی دوست وهمسر بودن . این اشخاص هیچکدوم نشانی خودشونو نداده بودن ، هرکدرمشون برای تماس با اونها ، نشانی یکی از موسسه‌های دوست‌یابی رو تعیین کرده بودن . اعلان یکی از موسسه‌ها توجهم رو جلب کرد . تقریباً اینطوری بود :

« سازمان ما با هفتاد و چهار سال

سابقه درخشان خود افتخار میکند . غیر از

اینکه سازمان مایبوند دوستی‌را بین بسیاری

از اشخاص در اطراف و اکناف جهان برقرار

و استوار ساخته ، بسیاری از کانون‌های

سعادت‌مند خانوادگی امروز نیز نتیجه ارتباط

با این سازمان میباشد .

سازمان ما آماده است در صورتیکه

مشخصات جسمی ، اخلاقی و روحی خود

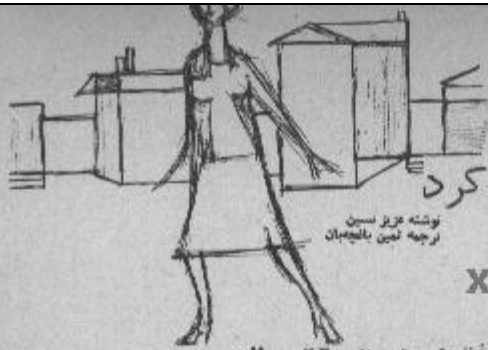
و دوست خودتان را اوسال فرمائید ، برای

تحقق بخشیدن به آرزوی شما ، با کمال

افتخار اقدام نماید . »

غیر از این اعلانات تبلیغاتی ، از این قبیل آگهی‌های

شخصی هم بود :

دختری از استامبول فرار کرد

نوشته عزیز سنن
ترجمه امین ناصحیان

xalvat.com

« دختری هجتم ۲۶ ساله . موبور .
روشنفکر . مايلم با جوانان کشورهای شرقی
مکاتبه و دوستی نمایم . به شماره ۷۸
«سازمان دوستیابی ...» مراجعه فرمائید.»

« بانویی هجتم بیوه . چشم : آبی
قد : ۱۷۲ سن : ۳۱ با زبان آلمانی به نشانی
دفتر « ..... » مکاتبه نمایم . »

از این اعلانات خیلی زیاد بود . بعضی ها طالب اخبار و
اطلاعات مربوط به کشورهای دیگر بودن . به عده ای آمادگی
خودشونو برای مبادله تمیز و عکس اعلان کرده بودن . منم برای
یکی از این بنگاهها نامه ای نوشتم و خودمو معرفی کردم . اعلانم
همینا یادمه :

« مردی هجتم ۵۴ ساله . مجرد .
تحصیلات : دیپلمه . قد : ۱۵۵ وزن : ۷۶
کیلو . سبزه . رنگ مو مشکی . رنگ چشم :
کبود . از لحاظ اخلاق : قابل اعتماد .
مايلم با دوشیزه یا بانویی ۲۰ الی ۳۰ ساله
و موبور ، که به پروانه شناسی و ماهی
شناسی علاقمند بوده و اطلاعات کافی در
این امور داشته باشد ، با انگلیسی مکاتبه
نمایم . »

جواب نامه رسید . نوشته بودن : برای درج آگهی بایه .
۱۰۰ فرانک حواله بکنم . تو پاریس رفیقی داشتی . ازش خواهش
کردم . ۱۰۰ فرانک به حساب من به موسسه بپردازد .
سدنی بعد سه تا نامه برام رسید . نامه اولی تقریباً چهار
صفحه بود . به دختره ای از فرانسه برام نوشته بود . درباره
پروانه های سواحل غربی فرانسه اطلاعات زیادی داده بود . ولی .
بعطوری که میگفت : درباره ماهی شناسی اطلاعاتی نداشتم .

alvat.com

نامه دومی رو واز کردم . این یکی هم درباره انواع ماهی های
آکواریومی ، در حدود يك كتابچه توضیحات داده بود و از من خواسته
بود تا درباره انواع ماهی های اینجا بر اش توضیحات بدم .

اما نامه سومی خیلی جالب بود . عین نامه بادمه . نوشته بود :

« برایم بسیار جالب است که شما

اطلاعات مربوط به پروانه ها و ماهی ها را از

دوشیزگان یا بانوان ۲۰ الی ۳۰ ساله و موبور

خواسته اید .

نمیفهمم! چرا میخواهید دوشیزگان

یا بانوانی که دارای این اطلاعات میباشند،

۲۰ - ۳۰ ساله و موبور باشند ؟

يك موبور ۳۲ ساله . مادلن

پس از اینکه تا اینجا با حوصله به حرفهای دوستم گوش

دادم . گفتم :

« - نفهمیدم ... همه این چیزایی که گفتی چه ارتباطی

با مستراح و با پیشرفت مملکت داره ! » گفتم :

« - الان برات میگم . برای دخترهائی که اطلاعاتش فقط

در قسمت « پروانه شناسی » بود نوشتم که : چون در قسمت

ماهی شناسی اطلاعاتی ندارید . برای منظور من مناسب نیستید .

دومی رو هم چون به پروانه شناسی علاقه نداشت ردش کردم . ولی

تو نامه هامون - غیر از ماهی و پروانه - از هر چی بگی بحث میکنم .

دوستی مون روز بروز محکمتر میشد . من ارزش عکس خواستم .

اونم از من خواست . حالا يك البوم پر : از شهر عکس دارم . از عکس

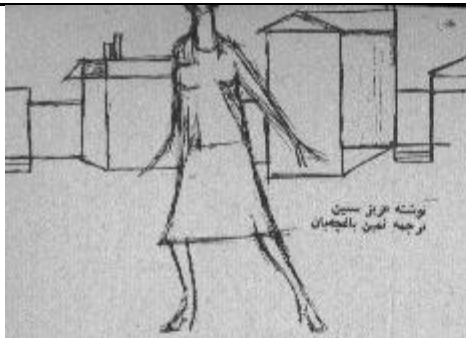
نیم تنه ، تعوم فد : با مایو ، با خواله ... ؛ خلاصه هر جور ی بگی

برام عکس فرستاد و بالاخره عاشق هم شدیم .

دختره مرتب برام مینوشت : برم پاریس . ولی از تو که

ینهون نیست . وضع متو میدونی . به چندرغاز حقوق دولتی

همینه که مینوشتی خودمو سیر کنم . من کجا و پاریس کجا !

ماری از استامبول فرار کرد

salvat.com

وضع برایش نوشتم . دیگه باهاس رودرواسی نداشتم . برش نوشتم که : اون باشه بیاد اینجا . خیلی دختر نازنینی بود . پرید او هوا بیما و اومد . وقتی تو فرودگاه دیدمش خشمم زد !... چه دختری ... ، مت به دسته گل . راس راسی که خوشگل بود . خیلی خوشگل تر از عکسهاش بود .

دیدم اگه بیرمش خونه بده . هم واسه اون بود هم واسه خودمون . تو که وضع مارو میدونی . خونمون ته «مولانا قاپو» س . همهش دوتا نصفی اطاق داریم . اونم چه اطاق هائی ...

ولی چاره ای نبود . سوار تاکسی شدیم ، تو راه وضعو سیر نا پیاز برایش گفتم . نمیدونی دختره چه چشم و دل سیر بود . ایدا دربند این چیزها نبود ... خلاصه ، قرار شد ازدواج کنیم ، ولی من که آهی در بساط نداشتم . **مادلن** گفت : «غصه شو نخور ، من پول دارم » .

نمیدونی چقدر مهربون بود . میگفت : « پدرم به رستوران داره ، کار و بارش هم بد نیست ، اگه بخواهی میریم اونجا ، وضعمون روبه راه میشه . » خلاصه ، خیلی نازنین بود . مادرم دوتا پاشو کرد تو به کفش که باید مسلمان بشه ، دختره اونم قبول کرد گفت : « مسلمان هم میشم ... » به خدا همچی دختری گیر نمیاد ، نمیدونی چی بود ... ، میخوام بگم دختر نبود . فرشته بود ...

از اداره به هفته مرخصی گرفتم که بیرمش اینور و اونور . میخواس شهر رو گردش کنه ، خونه ما هم که اصلا جای موندن نبود . هر روز صبح از خونه در میومدیم و بگو و بخند تا شب گردش میکردیم . نصف شب بر میگشتیم خونه .

به روز صبح باز از خونه در اومدیم . سر راه رفتیم تو لابیات فروشی . **مادلن** دوتا لیوان شیر خورد . تو صحرا که گردش میکردیم چشمش افتاد به به قهوه خونه . قهوه خونه باغچه کوچیکی هم داشت . خیلی خوشش اومد ، گفت : « به خورده اینجا بشینه » نقری دو سه استکان چایی خوردیم . دوباره راه افتادیم . هوا هم

xalvat.com

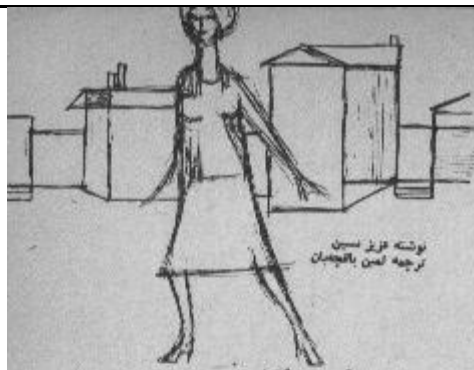
گرم بود . نفری به لیموناد خوردیم . بعد رفتیم موزه زمین شناسی ، از موزه که در اومدیم ظهر بود . گرسنه ش شده بود . گفت فقط دوغ میخورم . براش دوغ خریدم . بعد بردمش « مسجد ایاصوفیا » خسته شده بود . آبمیوه خواست . براش آبمیوه گرفتم . به لیوان هم شربت آلبالو خورد . رسیدیم به « سیرکچی » ماذان چیزس گرفته بود ، معذرت میخواهم کار کوچیک داشت . گفت : « اینهاها توالت نیست ؟ »

حالا من باید چکار میکردم ؟.. مستراح؟... به هو یادم اومد که همون طرفها به مستراح عمومی هست ، ولی هرچی بگشتیم مستراحه رو پیداش نکردیم ، نمیدونم مستراح به اون گندگی کجا رفته بود . شاید هم خرابش کرده بودن . خوب که نزدیکهای ایستگاه راه آهن بودیم . بردمش ایستگاه ، ولی رو در مستراح نمونه دو تا تخته بزرگ چپ و راست روهم کوبیده بودن ، روش هم نوشته بودن : « تحت تعمیر است » نمیدونستم چکارکنم ، طفلکی چون سرخ شده بود مثل من ، هی این پا و اون پا میکرد ، بردمش به طرف مستراح مردونه ، ولی بدشانسی رو در مستراح مردونه هم دو تا تخته مثل علامت ضربدر روهم کوبیده بودن ، اونجا هم تحت تعمیر بود .

طفلکی **مادلن** ... نمیتونس نفس بکشه ، هی به خودش فشار میاورد . یادم اومد که اون طرفها باید مستراح عمومی دیگه هم باشه ، ولی هرچی اینور و اونور نگاه کردم اثری از مستراح نبود . از به نفر سراغ مستراح عمومی گرفتم . گفت :

« تشریف ببرید «**امین اونو**» اونجا سریل یکی هست »

یارو راست میگفت ، یادم اومد . گفتیم : « **مادلن** چون بدو » ولی مگه **مادلن** میتونست قدم برداره ؟... گفت : « دیگه نمیتونم راه برم » نمیدونی چه حالی شده بودم . هر دفعه که **مادلن** ناله میکرد ، مثل این بود که به خنجر تو قلم فرو میکردن . دختر طفلکی هی دولا و راست میشد و مثل مار به خودش میپیچید فوراً سوار تاکسی کردمش و به شوهره گفتیم : « داداش مارو

نوشته فرز نسین
ترجمه سمن بالچیان

دختری از استامبول فرار کرد

xalvat.com

بعجله برسون به **امین اونو** رسیدیم به «**امین اونو**» ولی نمیدونم چه بلایی سر مستراحه اومده بود که هرچی اینور و اونور نگاه کردیم گیرش نیاوردیم. از قرار معلوم اونم خرابش کرده بودن. خدارو شکر که از تاکسی پیاده نشده بودیم. **مادلن** گفت: مگه اینجا نو میدونها و اسکله‌ها مستراح عمومی نیست؟ «گفتم: «چرا!... مگه ممکنه که نباشه» ولی اگه راستشو بخواهی اصلا خودم نیمفهمیدم چی دارم میگم. به شوهره گفتم برو «**کاراکوی**». **مادلن** گفت: دیکه نمیتونم خودمو نگه دارم «گفتم: «عزیزم سعی کن خردتو نگه‌داری... الانه میرسیم... **مادلن** چون به‌خورده دیکه به خودت فشار بیار... الانه راحت میشی...»

رسیدیم به اسکله **کاراکوی**. گفتم:

«- **مادلن** جون بدو که رسیدیم.»

ولی هرچی به چپ و راست نگاه کردیم اثری از مستراح نبود. به یکی از مأموران اسکله گفتم:

«- ببخشین، مستراح کجاس؟» گفتم:

«- اینجا مستراح نداره» گفتم:

«- پس شما چکار میکنین» گفتم:

«- فضولیش به‌شما نیومده.» گفتم:

«- **مادلن** جون بدو... الانه برات مستراح گیر میارم.»

دختره کبود شده بود، داشت میترکید، منم کلافه شده بودم. به هو یادم اومد اینطرف‌ها پر از شرکت و تجارتخونه‌س. **مادلنو** کشوندمش به‌طرف یکی از شرکت‌ها، ولی طقلکی دروضعی نبود که بتونه از پله‌ها بره بالا. گفتم: «عزیزم بیا سوار آسانسور بشیم.» به آسانسورچی گفتم: «زودباش.» بارو گفتم: «باید صبر کنید تا چهار نفر بشید بعد...»

هرچی صبر کردیم کس دیکه‌ی نبود. دختره داشت سیاه میشد. عرف از سر و رویش داشت چک چک میچکید. به خدا اگه میدیدش جیگرت کباب میشد. چی کشید طقلکی!... همونجور پاهاشو به‌هم چسبونده بود و به خودش فشار میارده. میگفتم:

xalvat.com

« - مادان جونم ... عزیزم ... به خورده دیگه خودتو بگیر خوشگلم ... الانه میرسونمت به مستراح ... »

ولی تو تمام این جمعیتی که مثل سیل بالا و پائین میرفتی به شیر پاک خورده‌ای پیدا نمشد که بیاد سوار آسانسور بشه ... داشتم دیوونه میشدم ...

بالاخره دونفر دیگه اومدن و سوار آسانسور شدیم . آسانسورچییه گفت : « طبقه چندم ؟ » برای اینکه حرفی زده باشم ، گفتم : « طبقه چهارم » .

تو طبقه چهارم پیاده شدیم . تمام راهروهارو زیرو کردم ، بالاخره مستراح رو گیر آوردم . گفتم « بیا **مادلن** جون ، اینم مستراح . » ولی هرکاری کردم در مستراح باز نشد ، قفلش کرده بودن . آخه کجای دنیا در مستراح رو قفل میکنن . به شاگرد قهوه‌چی که داشت جایی میبرد ، گفتم :

« - یسر جون ، چرا در مستراح قفله ؟ » گفتم : « اینجا که مستراح عمومی نیست ، همه آقایونهایی که تو این ساختمان حجره دارن ، یکی به کیلیت دارن . هر وقت دس به آب داشته باشن در رو وار میکنن ، وقتی هم کارشون تموم شد در رو قلف میکنن . »
مادلن طفلکی مثل زنی که بخواد فارغ بشه بخودش میپیچید . و بالاخره طاقتش تموم شد . دیدم دازه چمباتمه میزنه پشت در مستراح

دختره بیچاره دیگه نمیتونس راه بره . همونطور که دستشو به دیوار و نرده گرفته بود . با به جون کندهی خودشو رسوند به خیابون . بادم اومد که تو « **کالاناسرای** » به مستراح عمومی هست . پریدیم تو تاکسی . طفلکی شقیقه‌هاش چون میزد که انگار داشت میترکید ، همونجور شقیقه‌هاشو میمالیدم و میگفتم :

« **مادلن** جون ، عزیزم ، جونم ... به خورده دیگه خودتو نگاهدار ... الانه میرسیم ... »

مادلن دیگه از حال رفته بود ، نیمه‌جون از تاکسی پیادش کردم و بردمش طرف مستراح عمومی ، گفتم :

دختری از استامبول فرار کرد

xalvat.com

پوشه عزیزم
رجه نمین بالجمان

« عزیزم زود باش ... آنها ...

این مستراح ... مادلن رفت بود . گفت :

« اینجا نمیشه ... ماں مردهاس ... گفت :

« باشه عزیزم .. عیبی نداره ... » گفت :

« نمیشه ... نمیتونم . »

مادم اومد که به مستراح عمومی هم تو میدتا کسیم هست . ولی بدشاسی اون خیابون هم بک طرفه بود . هیچ وسیله‌ای روبه بالا نمرفت . باید پیاده میرفتیم . زیر بغلشو گرفتم و شروع کردم به دریدن . طفلکی دیگه نمیتونست راه بره ، پاهاشو نمیتونست وازکنه ، تقریباً بهم آویزون شده بود . هی دلداریش میدادم . میگفتم . « عزیزم ... به خورده دیگه خودتو نگاه دار ... مواظب باش ..

الانه میرسیم ... اینها داریم میرسیم ... »

همونجور که داشتم میکشوندمش ، به هو منو ول کرد از در بک آبارتمان که وار بود دوید تو از پله‌ها مثل برق رفت بالا ..

***

آخ ! .. طفلکی نفس راحتی کشیده بود . رفتم تو . طفلکی مادلن رو یکی از پله‌ها نشسته بود و سرشو گرفته بود تودستهای و هق و هق داشت گریه میکرد . گفتم :

« خب عزیزم ... راحت شدی ؟ .. باشو بریم ... »

از بازوش گرفتم و بلندش کردم شلیبو شلیب زدیم تو آب‌ها و اومدیم بیرون . مادلن گریه میکرد ، به سسکه افتاده بود . گفتم : « عزیزم ... خودتو بگیر ... گریه کن ... گریه خوبه ...

گریه کنی راحت میشی . »

مادلن دیگه حرف نمیزد . به خونه هم که رسیدیم حرف نزد . روز بعد چمدون‌هاشو بست و رفتن همون رفته ... دیگه مادلنو ندیدم . فقط به نامه برام نوشت . عین نامه یادمه . نوشته بود :

« کشور شما خیلی زیبا است ، شما هم راستی مردمانی مهربان و مهمان‌نواز هستید ، ای گاش مستراح عمومی هم داشتید . »
پله آقاچون ، اول باید نضیه مستراح‌های عمومی حل بشه ، تا موقعیکه وضع مستراح‌های عمومی درست نشده باشه ، هرکاری نکنید بی فایده‌س ... حالا فهمیدی ؟ « فهمیده بودم !

